

Arrest

nr. 34 918 van 27 november 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 19 september 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat B. SOENEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Russisch staatsburger, van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit de sovchoze Lenina (Tsjetsjenië).

Op 25 juli 2006 vroeg u voor de eerste keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Deze asielaanvraag werd op 28 september 2006 door de Commissaris-generaal besloten met een weigering van de hoedanigheid van vluchteling. U kon immers niet aannemelijk maken dat u in de periode voor uw aankomst in België effectief in Tsjetsjenië had verbleven. Het beroep dat u op 12 oktober 2006 tegen deze beslissing indiende bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen werd op 7 maart 2007 verworpen. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 8 mei 2007 onontvankelijk bevonden door de Raad van State. U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar bleef in België.

Uw echtgenote (K.P.) (O.V. 5.945.986), Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, was in Tsjetsjenië gebleven. Ze woonde sinds 25 december 2005 bij haar ouders in Oischar (Tsjetsjenië). Na uw vertrek kreeg zij omwille van u echter ook problemen met de autoriteiten. De Tsjetsjeense FSB en Russische militairen kwamen haar op haar werk en in haar ouderlijk huis opzoeken. Ze vroegen haar waar u was en of jullie nog contact hadden met elkaar. Tijdens een van deze bezoeken probeerde men haar ook mee te nemen, maar haar vader kon dat verhinderen door geld te betalen. Jullie dochter (L.) was getuige geweest van het incident op 25 december 2005, waarbij haar moeder fysiek misbruikt werd door Russische militairen. Ze had ook gezien hoe haar moeder deze militairen doodschoot. Daarna was de gezondheid van jullie dochter sterk achteruit gegaan en in januari 2007 overleed ze. Omdat uw echtgenote voor haar eigen leven vreesde en ze niemand meer had in Tsjetsjenië, besloot ze naar België te reizen.

Op 27 april 2007 vroeg zij bij de Belgische autoriteiten de vluchtelingenstatus aan. U vernam van uw echtgenote wat er in Tsjetsjenië was gebeurd na uw vertrek en hoorde dat u nog steeds werd gezocht door de autoriteiten. Daarom diende u op 12 juni 2007 voor de tweede keer een asielaanvraag in bij de Belgische instanties. U legde daarbij uw rijbewijs voor, dat uw echtgenote had meegebracht uit Tsjetsjenië, evenals een convocatie en kopies van uw intern paspoort.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een **individuele beoordeling** van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Ter verklaring van uw asielmotieven in het kader van uw tweede asielaanvraag verwees u naar de **motieven die u al bij uw eerste asielaanvraag heeft aangehaald**. U zou in Tsjetsjenië tot twee keer toe zijn vastgehouden door Russische militairen, die u er van beschuldigden rebel te zijn. Uw echtgenote zou op 25 december 2005 twee Russische militairen hebben doodgeschoten. Bij de tweede arrestatie werd u ook beschuldigd van moord, wapenbezit en bendevoering. Deze motieven werden besproken bij de behandeling van uw eerste asielaanvraag en de Commissaris-generaal oordeelde toen dat uw **verklaringen ongeloofwaardig** zijn. Er kon immers geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u daadwerkelijk de laatste jaren effectief in Tsjetsjenië zou hebben gewoond, waardoor ook geen geloof kon worden gehecht aan uw recent verblijf in Tsjetsjenië en uw vluchtmotieven, i.e. de problemen die u in die periode had gekend. Uw beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Vaste Beroepscommissie.

De **nieuwe elementen** die u in het kader van uw tweede asielaanvraag naar voor brengt, zijn echter niet van die aard dat ze het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven kunnen herstellen. U verwees naar de **verklaringen van uw echtgenote (K.P.)** (O.V. 5.945.986), die in april 2007 uit Tsjetsjenië is vertrokken en eveneens een asielaanvraag indiende in België. Na uw vertrek zou zij problemen hebben gekend met de autoriteiten, die op zoek waren naar u. Verder legde u ook een aantal **nieuwe documenten** neer in het kader van uw tweede asielaanvraag. In onderstaande paragrafen wordt gemotiveerd waarom deze **nieuwe elementen onafdoende** zijn om de eerdere beoordeling van uw asielaanvraag te wijzigen.

Uit de **verklaringen van uw echtgenote** blijkt dat zij haar land van herkomst heeft verlaten omwille van u. Uw echtgenote verklaarde dat zij na uw vertrek zelf ook problemen had gekregen met de autoriteiten, vanwege u. Zij kreeg meermaals bezoek van FSB agenten en Russische militairen, die naar haar man vroegen. Daarbij trachtte men één keer om haar mee te nemen en werd haar internationaal

paspoort afgenomen (CGVS Kaikharova dd 24/08/2007 p. 11-13, CGVS Kaikharova dd 03/04/2009 p. 2-4). Uit haar verklaringen blijkt aldus dat zij deze problemen met de autoriteiten kende vanwege u. Haar ervaringen vormden overigens de basis voor uw tweede asielaanvraag. Noch voor de Dienst Vreemdelingen, noch voor het Commissariaat-generaal vermeldde uw echtgenote enige arrestatie of vasthouding. Aangezien **de problemen van uw echtgenote een gevolg of een voortzetting zijn van de gebeurtenissen zoals die door u vermeld werden in het kader van uw eerste asielaanvraag**, en aangezien het Commissariaat-generaal geen geloof kon hechten aan uw eerste asielaanvraag, kan ook **geen geloof** worden gehecht aan de problemen die zich hebben voorgedaan in Tsjetsjenië na uw vertrek.

Bovendien blijken uit de **verklaringen van u en uw echtgenote** in het kader van jullie huidige asielaanvraag een aantal zaken die de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas verder ondermijnen. Dit gebrek aan aannemelijkheid betreft in de eerste plaats de door u verklaarde vervolging door de autoriteiten. U verklaarde twee keer te zijn opgepakt door militairen. Tijdens de eerste vasthouding werd u er van beschuldigd rebel te zijn, terwijl u bij de tweede arrestatie werd beschuldigd van moord, wapenbezit en bendevorming. U werd toen ook gedwongen een blanco document te tekenen (CGVS dd 03/04/2008 p. 2-4). Echter, er moet worden vastgesteld dat **u noch uw echtgenote op de hoogte blijken van wat er zich na uw vertrek uit Tsjetsjenië heeft afgespeeld**.

Zo vermeldde u **bezoeken aan uw vader**, van mensen die naar u vroegen en twee keer een convocatie op uw naam afleverden. U verklaarde echter dat u uw vader hierover de laatste tijd **geen verdere vragen** meer stelde, omdat u meende dat uw belagers wisten dat u niet meer in Tsjetsjenië verblijft (CGVS dd 03/04/2009 p. 7). Dit is toch wel opmerkelijk gezien de ernst van de beschuldigingen die tegen u werden geuit. U maakte zelfs melding van de betrokkenheid van een onderzoeksrechter en een officiële beschuldiging van moord, wapenbezit en bendevorming (CGVS dd 24/08/2007 p. 4-5). Dat u desondanks **geen gebruik maakt van uw contacten in uw land van herkomst om te weten hoe en in welke mate u effectief op officiële wijze vervolgd wordt**, is een zwaarwichtige vaststelling. Dit des te meer, omdat ook uw echtgenote wel melding maakte van bezoeken van militairen en Tsjetsjenen aan haar moeder, maar ook zij heeft nagelaten zich hier verder over te informeren (CGVS (K.) dd 03/04/2009 p. 4).

Ook bleek u maar **zeer beperkt geïnformeerd over de bezoeken die uw echtgenote kreeg**, van mensen die naar u kwamen vragen. Nochtans vormde dit de aanleiding voor haar eigen vertrek uit Tsjetsjenië. Uw verklaring dat u haar wilde gerust laten na wat ze had meegemaakt, is weinig aannemelijk omdat ze net omwille van uw vertrek die problemen gekend zou hebben (CGVS dd 03/04/2009 p. 5). Overigens hadden jullie sinds haar aankomst in België in april 2007 meer dan genoeg tijd om hierover te praten. Aansluitend hierbij is er ook de vaststelling dat **uw echtgenote over deze bezoeken tegenstrijdige verklaringen** aflegt. Zij verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij thuis **vaak** bezoek kreeg van Russische soldaten en FSB agenten, die op zoek waren naar haar man. Deze zouden haar vaak bezocht hebben, ook in de winkel waar ze in augustus en september 2006 werkte (Vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken (K.) vraag 41). Tijdens het eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal vermeldde ze slechts **één bezoek in de winkel en twee bezoeken thuis** (CGVS (K.) dd 24/08/2007 p. 13), terwijl ze bij het tweede gehoor over **één bezoek in de winkel en drie bezoeken thuis** vertelde (CGVS (K.) dd 03/04/2009 p. 3-4). Bovendien verklaarde zij aanvankelijk dat ze er niet bij was, toen de militairen haar **internationaal paspoort** afnamen, terwijl ze bij het tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal meldde dat ze op dat moment wel aanwezig was (CGVS Kaikharova dd 03/04/2009 p. 2-3). Toen ze op deze tegenstrijdigheid gewezen werd, gaf uw echtgenote aan dat zij pas toe kwam, toen de militairen al wilden vertrekken. Ze zouden haar documenten al vast hebben gehad. Maar, gezien ze aanvankelijk uit eigen beweging verklaarde dat ze niet thuis was op dat moment, is deze verklaring niet afdoende. Uiteraard komt door deze vaststellingen de geloofwaardigheid van deze bezoeken aan uw vrouw in het gedrang, en als gevolg daarvan de ingeroepen vrees voor verdere vervolging door de autoriteiten.

De verklaringen van uw echtgenote, als zou zij omwille van u na uw vertrek vervolgd worden door de autoriteiten, stemmen tevens niet overeen met de vaststelling dat **zij een officieel reispaspoort heeft verkregen**. Uit de stempel in haar intern paspoort blijkt immers dat er op 31 januari 2007 een internationaal paspoort op haar naam werd afgeleverd. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de aanvraag voor een internationaal paspoort steeds aan de FSB wordt voorgelegd. Ook al verkreeg uw echtgenote dit paspoort via haar vader (CGVS (K.) dd 24/08/2007 p. 2, p. 14, dd 03/04/2009 p. 2), de FSB moest hoe dan ook toestemming geven voor de aflevering van dit document. Dat de FSB eerst toestemming zou geven voor een internationaal paspoort in januari

2007, ondanks het feit dat u -als haar echtgenoot- gezocht zou worden voor onder andere moord, en dan het paspoort vervolgens in maart 2007 in beslag komt nemen, is weinig aannemelijk.

Het is verder weinig aannemelijk dat u, noch uw echtgenote, weten waar de **lijken van de twee gedode militairen** gebleven zijn, of wat uw vader er mee gedaan heeft (CGVS dd 03/04/2009 p. 4-5, CGVS (K.) dd 24/08/2007 p. 7). Gezien u nog contact had met uw vader, had u hem daarover wel vragen kunnen stellen. Anderzijds meldde u ook dat militairen de twee gedode militairen hadden gezien (CGVS dd 03/04/2009 p. 4), maar wist u niet of er een onderzoek was gebeurd naar aanleiding van hun dood. De militairen zouden slechts oppervlakkig geïnteresseerd zijn in hun vermoorde collega's omdat ze enkel geld wilden, zo verklaarde u. Ook uw familie zou geen problemen hebben gekend, ondanks het feit dat er militairen op de boerderij van uw vader waren gestorven (CGVS dd 03/04/2009 p. 5-6). Gezien de ernst van de feiten én de verklaringen van uw vrouw als zouden de militairen u net zoeken vanwege die dode militairen (CGVS (K.) dd 03/04/2009 p. 5-6), kunnen uw verklaringen hierover niet als geloofwaardig worden beoordeeld.

Verder verklaarde u dat u – na haar aankomst in België – van uw echtgenote vernam dat **jullie dochter (L.)** gestorven was. Zij vertelde u dat jullie dochter een schok had opgelopen bij het incident van 25 december 2005. Louiza had toen gezien hoe haar moeder fysiek misbruikt werd door Russische militairen en hoe haar moeder daarna deze militairen dood schoot. De gezondheid van jullie dochter ging daarna sterk achteruit en hoewel uw echtgenote allerlei dokters raadpleegde, is uw dochter overleden (vragenlijst DVZ Kaikharova vraag nr. 41, CGVS (K.) dd 03/04/2009 p. 6-7). Ondanks de vaststelling dat u vanuit België regelmatig contact had met uw echtgenote, verklaarden jullie beiden dat zij hier niet eerder over had verteld. U kon echter enkel het jaar opgeven, waarin uw dochter gestorven was, maar kon geen concrete datum geven. U verklaarde dat uw dochter in Oischar begraven is, dus daar waar uw vrouw woonde (CGVS dd 03/04/2009 p. 5-6). Uw echtgenote zei echter dat jullie dochter was begraven in Lenina, het dorp waar u was geregistreerd. Toen zij werd gewezen op uw verklaringen, gaf ze aan dat er een bijeenkomst was geweest bij haar thuis in Oischar, maar dat jullie dochter wel degelijk in uw geboorteplaats Lenina was begraven (CGVS (K.) dd 03/04/2009 p. 6). Ook al is het pijnlijk om over dergelijke dingen te praten, het is weinig geloofwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn van de precieze overlijdensdatum en begraafplaats van uw eigen dochter.

Daarbij aansluitend moet worden opgemerkt dat het bijzonder vreemd is dat **u noch uw echtgenote enig document voorleggen met betrekking tot jullie dochter (L.)**. Zij staat niet ingeschreven in het intern paspoort van uw echtgenote. De geboorte- en overlijdensakte zouden nog in Tsjetsjenië liggen, maar ondanks het voorstel om deze documenten over te maken aan het Commissariaat-generaal, hebben onze diensten tot op heden niets ontvangen (CGVS (K.) dd 03/04/2009 p. 6). Jullie legden eveneens geen medische attesten voor of andere documenten betreffende de gezondheidsproblemen en doktersbezoeken van jullie dochter. Dit is toch ook opmerkelijk, gezien de ernst van de medische problemen, die zelfs leidden tot haar dood, en de vaststelling dat de dood van uw dochter voor uw echtgenote de aanleiding was om Tsjetsjenië te verlaten. Nochtans was u zeker in de mogelijkheid om aan deze documenten te geraken, gezien zowel u als uw echtgenote nog contact hebben met jullie familie in Tsjetsjenië (CGVS dd 03/04/2009 p. 7, CGVS (K.) dd 03/04/2009 p. 4).

Omwille van bovenstaande elementen moet worden vastgesteld dat de verklaringen van u en uw echtgenote in het kader van jullie huidige asielaanvraag onvoldoende zijn om de geloofwaardigheid van uw eerste asielaanvraag te herstellen en dat er diverse zaken zijn die de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas verder ondermijnen.

Ook de **nieuwe identiteitsdocumenten**, die u voorlegde in het kader van uw tweede asielaanvraag, kunnen uw recent verblijf en ingeroepen vrees voor vervolging niet aannemelijk maken. Van uw intern paspoort werden slechts kopies voorgelegd van enkele bladzijden. U wist bovendien niet of er nog andere bladzijden in uw paspoort bedrukt waren, omdat uw echtgenote deze kopies had gemaakt (CGVS dd 03/04/2009 p. 8). Uw echtgenote verklaarde echter dat zij enkel uw rijbewijs had meegebracht voor u. Ze wist niet hoe u aan de kopies van uw intern paspoort en de convocaties was geraakt (CGVS (K.) dd 03/04/2009 p. 3). Hoe dan ook bevatten deze kopies enkel identiteitsgegevens, die hier niet worden betwist. Dit geldt eveneens voor uw rijbewijs. Bovendien werden zowel uw paspoort als uw rijbewijs al in 2001 afgeleverd en kunnen deze documenten dus geenszins bevestigen dat u effectief tot juli 2006 in Tsjetsjenië heeft verbleven.

Daarnaast legt u **geen enkel overtuigend bewijs voor van de door u ingeroepen vervolging**. Het enige document dat u daarover voorlegt is een **kopie van een convocatie**, die u werd overgemaakt door uw vader. Een kopie is geen origineel document en heeft aldus geen bewijswaarde. U verklaarde daarbij dat ook uw vader enkel een kopie had ontvangen, hetgeen uiteraard vreemd is

gezien het door de wijkagent werd afgeleverd (CGVS dd 03/04/2009 p. 8-9). Op de convocaties staat weliswaar vermeld dat u wordt opgeroepen in die hoedanigheid van beschuldigde, maar nergens wordt er gemeld waarvan u beschuldigd wordt. Bovendien wordt er nergens in dit document verwezen naar één van de beschuldigingen, die u zelf vermeldde in het kader van uw asielaanvraag. Bijgevolg vermag deze convocaties niet de door u vermelde asielmotieven te ondersteunen.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Omwille van bovenstaande elementen moet worden vastgesteld dat u uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk kan maken, noch dat er in uw hoofd een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kon worden vastgesteld.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw rijbewijs, de kopie van uw intern paspoort en de kopie van uw convocaties werden in bovenstaande paragrafen al behandeld. Het voorgelegde **medisch attest** d.d. 14/4/2009 geeft aan dat u hier in België behandeld wordt voor epilepsie en psychische problemen. Hoewel we begrip kunnen opbrengen voor de eventuele psychische moeilijkheden waarin u zich bevindt, vermag ook dit document niet bovenstaande conclusies te wijzigen. Nergens wordt immers verwezen naar de mogelijke oorzaken van uw medische problemen. Bovendien mag worden opgemerkt dat deze medische problemen niet werden opgeworpen tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag. Tenslotte is het opmerkelijk dat de behandelende arts meldt dat u in juni 2006 vanuit Tsjetsjenië naar België bent gevlucht, terwijl u zelf verklaarde dat u uw land van herkomst op 19 juli 2006 verliet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker merkt op dat de Commissaris-generaal zijn identiteit, Russische nationaliteit en Tsjetsjeense origine en afkomst niet in twijfel trekt.

Hij verwijst naar het door hem neergelegde medische attest waaruit blijkt dat hij aan epilepsie lijdt en psychische klachten vertoont. Dit attest zou niet ernstig onderzocht zijn door de Commissaris-generaal gezien verzoeker nooit opnieuw uitgenodigd werd voor een hoorverhoor en zijn dossier niet werd voorgelegd aan een psycholoog. Derhalve werd niet nagegaan of de medische problemen van enige invloed zijn op verzoekers antwoorden in het kader van zijn asielpprocedure, waardoor de bestreden beslissing nietig moet worden verklaard.

De bestreden beslissing maakt volgens verzoeker een schending uit van de zorgvuldigheidsplicht gezien de door hem aangehaalde gebeurtenissen niet onderzocht werden in het licht van de objectieve omstandigheden die over Tsjetsjenië bekend zijn, waarbij verwezen wordt naar het Ambtsbericht van 2007 omtrent de algemene veiligheidssituatie in Tsjetsjenië.

Verzoeker geeft voorts een algemene uiteenzetting omtrent het begrip "gegronde vrees voor vervolging".

Uit de hoger vermelde informatie zou blijken dat het handelen van de overheidsdiensten ook ingegeven wordt door financiële motieven, hetgeen strookt met verzoekers verklaring dat hij vrijgekocht werd. Hij stelt dat het hem niet kwalijk kan worden genomen dat hij dit gevaarlijke klimaat wenst te ontvluchten.

Tevens zou uit deze informatie kunnen worden afgeleid dat de kans voor een Tsjetsjeen uit Tsjetsjenië heel groot is om als verdacht te worden beschouwd, gelet op de beperkte omvang van de Tsjetsjeense bevolking en de karakteristieke gemeenschapsstructuur. Hierdoor zouden veel Tsjetsjenen in een onzekere veiligheidspositie leven.

Verzoeker merkt op dat het niet ter zake doet of hij daadwerkelijk de kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging.

Hij wijst erop dat er in de bestreden beslissing niet getwijfeld wordt over zijn nationaliteit, etnische origine, permanente registratie en verblijf in Tsjetsjenië en financiële en sociale positie.

Blijkens de 'Nieuwsbrief terugkeerpraktijk' van Vluchtelingenwerk, maakt de UNHCR melding dat personen die terugkeren naar Rusland die verdacht worden, risico's lopen en door de FSB ondervraagd en opgesloten worden, hetgeen tevens zou bevestigd worden in het hoger vermelde Ambtsbericht.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient inzake de asielaanvraag een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 (en 48/4) van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag nam de Commissaris-generaal op 26 september 2006 een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 4). Het door verzoeker ingestelde beroep bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen werd verworpen op 7 maart 2007 en het beroep dat verzoeker tegen deze beslissing indiende bij de Raad van State werd op 8 mei 2007 onontvankelijk bevonden, hetgeen bevestigd wordt in het verzoekschrift.

In zoverre een onderzoek van de door verzoeker aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die het voorwerp waren van de hoger vermelde beslissingen en die derhalve als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad vast te stellen dat hij niet bevoegd is. Derhalve kan enkel worden ingegaan op het middel voor zover het betrekking heeft op de beoordeling van de nieuwe gegevens.

In casu werd in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag geoordeeld dat aan de door hem ingeroepen asielmotieven, met name zijn arrestaties door Russische militairen in november 2005 en januari 2006 alsook de gebeurtenissen op 25 december 2005 waarbij zijn echtgenote twee militairen zou gedood hebben, geen geloof kan worden gehecht gezien hij zijn recent verblijf in Tsjetsjenië niet aannemelijk maakt omwille van de vastgestelde onwetendheid omtrent belangrijke gebeurtenissen in de regio in de jaren voor zijn vertrek.

Verzoeker baseert zijn huidige tweede asielaanvraag op dezelfde feiten als deze die hij aanhaalde in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Hij verwijst naar de verklaringen van zijn echtgenote dat hij nog

steeds werd gezocht na zijn vertrek uit Tsjetsjenië gezien zij meerdere malen bezoek zou hebben gekregen van FBS agenten en Russische militairen. Hij brengt tevens enkele nieuwe documenten bij, met name zijn rijbewijs, een kopie van een convocatie en een medisch attest.

De bestreden beslissing oordeelt terecht dat de door verzoeker thans aangevoerde elementen niet vermogen afbreuk te doen aan de vaststellingen in de eerste asielaanvraag. De problemen die verzoekers echtgenote zou hebben gehad zijn immers geheel gebaseerd op de gebeurtenissen die verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag aanhaalde en die ongeloofwaardig werden bevonden. Bovendien wordt deze ongeloofwaardigheid nog verder versterkt door de verklaringen die verzoeker en zijn echtgenote in het kader van de huidige procedure afleggen. De bestreden beslissing stelt terecht vast dat zowel uit verzoekers verklaringen zelf als uit die van zijn echtgenote blijkt dat zij, ondanks de veelvuldige contacten die zij hebben gehad met hun familie in hun land van herkomst, opmerkelijk weinig interesse tonen in de evolutie van de door hen aangevoerde problemen. Zo verklaarden beiden niet met verzoekers vader te hebben gepraat over hetgeen hij na afloop van de gebeurtenissen op 25 december 2005 met de lijken van de gedode militairen zou hebben gedaan (administratief dossier, stuk 3a, p. 4; stuk 11b, p. 7). Verzoeker stelde tevens dat hij pas in september 2006 voor het eerst sinds zijn vertrek contact had met zijn echtgenote maar dat hij haar geen verdere vragen heeft gesteld toen zij hem zei dat hij nog gezocht werd en zij lastiggevallen werd omdat hij haar met rust wilde laten en haar wilde sparen (administratief dossier, stuk 11a, p. 4; stuk 3a, p. 5). Zowel verzoeker als zijn echtgenote verklaarden dat zij bij contact met hun ouders niet informeren naar de stand van zaken van hun problemen (administratief dossier, stuk 3a, p. 7; stuk 3b, p. 4). Dergelijke houding ondermijnt op fundamentele wijze de ernst van hun voorgehouden vrees.

Vorst stelt de bestreden beslissing met reden vast dat de verklaringen van verzoekers echtgenote, waar verzoeker zelf op steunt in zijn tweede asielaanvraag, belangrijke tegenstrijdigheden bevatten, met name omtrent het aantal keer dat zij bezoek kreeg van Russische militairen, thuis, dan wel in de winkel, alsook met betrekking tot de vraag of zij al dan niet aanwezig was toen de militairen bij haar ouders thuis binnenvielen en haar internationaal paspoort meenamen. Ook aangaande dit document bevat de bestreden beslissing een pertinente motivering, in casu waar wordt vastgesteld dat het weinig aannemelijk is dat haar door de FBS op 31 januari 2007, nadat zij reeds lastiggevallen zou zijn door militairen die op zoek waren naar haar echtgenoot (administratief dossier, stuk 11b, p. 1), een internationaal paspoort zouden hebben afgeleverd.

Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door zijn verklaringen aangaande zijn dochter, die in januari 2007 zou overleden zijn nadat ze zwaar ziek werd ten gevolge van de gebeurtenissen van 25 december 2005 waarvan zij getuige zou zijn geweest. Verzoeker zou het nieuws van het overlijden slechts enkele maanden later vernomen hebben, toen zijn echtgenote in België aankwam. Bovendien bleken verzoekers verklaringen aangaande de plaats waar zijn dochter begraven werd niet overeen te stemmen met de verklaringen van zijn echtgenote, wat niet aannemelijk is. Voorts ontbreekt elk begin van bewijs omtrent verzoekers dochter, alsook omtrent haar overlijden, hetgeen des te meer klemt gelet op de verklaringen van verzoekers echtgenote dat de geboorte- en overlijdensakten van haar dochter zich in Tsjetsjenië bevinden en redelijkerwijs kan worden aangenomen dat het mogelijk is voor hen deze documenten te bekomen daar er contacten worden onderhouden met de familie in Tsjetsjenië (administratief dossier, stuk 3b, p. 7).

De door verzoeker bijgebrachte documenten vermogen evenmin zijn teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen, zoals op pertinente wijze gemotiveerd door de bestreden beslissing.

De neergelegde convocatie betreft slechts een fotokopie waaraan, omwille van de manipuleerbaarheid van dergelijke stukken, geen bewijswaarde kan worden gehecht. Nochtans wordt in het document vermeld dat het werd afgegeven aan A. U., verzoekers vader, die het document dat hij zelf had ontvangen zou hebben opgestuurd naar verzoeker, zodat het opmerkelijk is dat verzoeker niet in het bezit zou zijn van het originele stuk (administratief dossier, stuk 3a, p. 8-9). Bovendien kan uit de inhoud van de convocatie, indien er al enige authenticiteitswaarde aan zou worden toegekend, enkel worden afgeleid dat verzoeker opgeroepen werd voor verhoor in de hoedanigheid van beschuldigde, zonder dat gepreciseerd wordt van wat verzoeker beschuldigd wordt, zodat dit document hoe dan ook niet kan worden aanzien als bewijs van het door hem naar voren gebrachte relaas.

Het door verzoeker neergelegde medische attest stelt dat hij lijdt aan epilepsie en psychische klachten heeft maar bevat voor het overige geen verdere informatie omtrent de aard van de psychische problemen noch omtrent een eventuele invloed van deze problemen op verzoekers verklaringen. Uit het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) blijkt

weliswaar dat het gehoor onderbroken werd omdat verzoeker hevig begon te beven, maar dat hij zelf na tien minuten aangaf dat het gehoor kon verder gezet worden (administratief dossier, stuk 3a, p. 3). Uit het gehoorverslag kan voor het overige niet worden afgeleid dat verzoeker op enige manier gehinderd werd in het afleggen van zijn verklaringen omwille van de redenen die vermeld worden in het medische attest.

Uit het medische attest kunnen voorts de oorzaken van de vastgestelde problemen niet worden afgeleid, zodat dit document op zich geenszins dienstig is ter staving van de door verzoeker aangehaalde gebeurtenissen.

De motivering omtrent de fotokopieën van enkele bladzijden uit verzoekers intern paspoort en de vastgestelde incoherenties aangaande de manier waarop verzoeker deze stukken zou bekomen hebben, wordt ongemoeid gelaten en wordt dan ook door de Raad overgenomen.

In het verzoekschrift worden geen van de voormelde, terechte vaststellingen van de bestreden beslissing in concreto weerlegd. De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

Het voorgaande in acht genomen dient te worden geconcludeerd dat verzoeker in de huidige procedure geen elementen heeft aangebracht die een ander licht kunnen werpen op de vaststellingen uit zijn eerste asielaanvraag, waarin besloten werd tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden recent verblijf in Tsjetsjenië en de problemen die zich daar zouden hebben voorgedaan.

De door verzoeker bijgebrachte algemene informatie aangaande de situatie in Tsjetsjenië, die overigens dateert van 2007, is niet afdoende om een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging aan te tonen, gezien dit in concreto aannemelijk moet worden gemaakt. Verweerder merkt terecht op dat het louter behoren tot een bepaalde etnische origine in casu op zich niet volstaat is om als vluchteling erkend te worden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitevinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekster de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Derhalve kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij merkt op dat het onderzoek naar en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus gestoeld is op andere gronden dan de vervolgingsvrees in de zin van de Conventie van Genève en voert aan dat hiertoe geen afzonderlijk onderzoek werd gedaan. Derhalve werd de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd inzake de subsidiaire beschermingsstatus.

Tevens betoogt verzoeker dat de bestreden beslissing op dit punt dubbelzinnig is: enerzijds wordt gesteld dat de situatie voor Tsjetsjenen zowel in Tsjetsjenië als in Rusland problematisch is terwijl anderzijds wordt opgemerkt dat het risico bij terugkeer afhankelijk is van een aantal factoren, waardoor de individuele situatie van elk persoon dient gekend te zijn.

De Commissaris-generaal kan zich volgens verzoeker niet beperken tot een loutere verwijzing naar de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. In de bestreden beslissing zou enkel een toetsing doorgevoerd zijn van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet, terwijl er ook situaties zijn opgesomd onder a en b. Verzoeker werpt op dat het aan de Commissaris-generaal is om een actieve rol te spelen in het toevoegen van relevante feiten, waar het gaat om 'algemeen bekende feiten', hetgeen zou blijken uit het feit dat de Commissaris-generaal soms zelf ten aanzien van de Raad de toepassing inroept van artikel 48/4, §2 c van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat het niet ongeloofwaardig is dat hij als burger omwille van zijn origine en verblijf in Tsjetsjenië gevaar loopt, waarbij hij opnieuw verwijst naar het hoger aangehaalde Ambtsbericht.

Tevens verwijst verzoeker naar het standpunt van het UNHCR dat stelt dat alle etnische Tsjetsjeense asielzoeker met een permanente woonregistratie in Tsjetsjenië minstens een tijdelijk verblijfsrecht dienen te krijgen in de landen waar zij asiel aanvragen. Asielaanvragen van etnische Tsjetsjenen met een permanente woonregistratie elders in de Russische Federatie zouden op individuele basis moeten worden beoordeeld. Verzoeker verwijt de Commissaris-generaal het UNHCR-standpunt niet te vermelden in de bestreden beslissing.

Verzoeker voert aan dat hij als chauffeur een groter risico loopt om te worden onderworpen aan een vernederende behandeling in het kader van artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet.

Hij wijst voorts op de dubbelzinnige houding van de asielinstanties daar er blijkens de nieuwsbrief van Vluchtelingenwerk geen repatriëringen naar Tsjetsjenië worden georganiseerd, terwijl er anderzijds geen subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan Tsjetsjenen met woonregistratie in Tsjetsjenië.

2.2.2. Het feit dat de motieven inzake de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recent verblijf in zijn beweerde regio van afkomst en de problemen die hij daar als chauffeur zou hebben gekend niet aannemelijk kon maken, gelet op zijn manifest ontoereikende kennis omtrent belangrijke gebeurtenissen in de regio, waardoor hij zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk maakt. Aangezien het bijgevolg onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers recente verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren voor zijn vertrek uit Tsjetsjenië is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming. Derhalve dient aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS